

“ସେବା କରିବା ସହିତ ପରସ୍ପରର ସହଯୋଗୀ ହୋଇ ବାସ୍ତବିକତାରେ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥର ଚରତ୍ର ଖେଳାଇ, ମାୟାଜିତ୍ ହୋଇ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମାନସୀକ ସେବା କର ।”

ଆଜି ବିଶେଷ ସନ୍ଦେହର ଦିନ । ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନେ ସନ୍ଦେହ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇ ମିଳନ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମଧୁ ସନ୍ଦେହ ସ୍ଵରୂପରେ ମଗ୍ନ ରହିଛି । ଆଜି ଅମୃତବେଳା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନେ ସନ୍ଦେହୀ ସ୍ଵରୂପରେ ହାରଦ୍ବିକ ସନ୍ଦେହ ରୂପକ ମୋତିର ମାଳାଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ ବତନରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଅନେକ ପରକାରର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମନର ଭାବକୁ ବାବାଟଙ୍କ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିଲେ । ତୁମେମାନେ ତ ଜାଣିଛ ଯେ ପିଲାମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହ କେତେ ପରିସ୍ଥ ଅଟେ । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭାଷା ଦ୍ଵାରା, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭାବ ଦ୍ଵାରା ବାପଦାଦାଙ୍କ ଆଗରେ ନିଜର ଦିଲ୍ଲ କଥାକୁ ଶୁଣାଉଥିଲେ ଏବଂ ନୟନ ଦ୍ଵାରା, ମୁଖ ଦ୍ଵାରା ନିଜର ଭାବକୁ ମଧୁ କରୁଥିଲେ । ବାପଦାଦା ମଧୁ ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହର ଭାବକୁ ଦେଖି ସମସ୍ତଙ୍କର ସନ୍ଦେହରେ ମଗ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ମୁଖରୁ ଏହି କଥା ବାହାରୁଥିଲା - ବାଃ ପିଲାମାନେ ବାଃ! ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ବାହାରୁଥିଲା ବାଃ ବାବା ବାଃ! ଏହି ଗୀତି ହିଁ ଶୁଣାଯାଇଥିଲା । ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହରେ ମଗ୍ନ ହୋଇଯାଇ ଥିଲେ ଏବଂ ପିଲାମାନେ ମଧୁ ବାବାଟଙ୍କର ସନ୍ଦେହରେ ମଗ୍ନ ଥିଲେ ।

ଆଜି ଦିନରେ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାଳକ ହିସାବରେ ମାଳିକ କରିବାର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଥିଲେ । ଆଜିର ଦିନଟି ପିଲାମାନଙ୍କର ରାଜତିଳକ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଦିନ ଅଟେ । ଆଜି ଦିନରେ ବାପଦାଦା ନିଜେ ଫରିସ୍ତା ରୂପରେ ରହି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଗ୍ଠ ସେବା ଅର୍ଥେ ନିମିତ୍ତ କରିଥିଲେ । ନିଜେ ମେରୁଦଣ୍ଡ ହୋଇ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଗ୍ଠ ରୂପକ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିଥିଲେ । ଏବେ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବାକୁ ଦେଖି, ଯେଉଁ ଦାୟିତ୍ଵ ଦେଇଥିଲେ ତା’ର ଫଳାଫଳକୁ ଦେଖି ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ବହୁତ ବହୁତ ଖୁସି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଦିଲ୍ଲ ସହିତ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି, ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ ।

ବାପଦାଦା ଦେଖିଲେ ଯେ ଏବେ ବି ବାବାଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବିଗ୍ଠର ସେବାଧାରୀର ବରଦାନ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ଅତି ସନ୍ଦେହ ତଥା ଆନ୍ତରିକତାର ସହିତ ସେବା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏବେ ମଧୁ କରୁଛନ୍ତି । ତା’ର ଫଳାଫଳ ମଧୁ ବାପଦାଦା ଦେଖିଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ଦିଲ୍ ଭିତରେ ଲଗନ ରହିଛି, ମେରା ବାବା ଏବଂ ବାବାଟଙ୍କର ଦିଲ୍ ଭିତରେ ସନ୍ଦେହ ରହିଛି ବାଃ ମୋ’ର ପିଲାମାନେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଅଧିକାଂଶ ଛୋଟ ବଡ଼ ସେଣ୍ଟର ନିବାସୀ ପିଲାମାନଙ୍କର ଉମର୍ତ୍ତା ଉତ୍ସାହ ରହିଛି ଯେ ଏବେ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଚାରିଆଡ଼େ ବାବାଟଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଏହିଭଳି ଉମର୍ତ୍ତା, ଏହିଭଳି ଉତ୍ସାହ ବାପଦାଦା ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଦେଖିଛନ୍ତି ଛୋଟ ବଡ଼ ସେବାକେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକର ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସେବା କରିବାର ବହୁତ, ବହୁତ, ବହୁତ ଭଲ ଉମର୍ତ୍ତା ଉତ୍ସାହ ରହିଛି, ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧୁ ଭଲ ଉମର୍ତ୍ତା-ଉତ୍ସାହ ରହିବ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଆଜି ସନ୍ଦେହ ଦିବସରେ ଚାରିଆଡ଼ର ଚାହେଁ ଦେଖ, ଚାହେଁ ବିଦେଶ ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ନିଜର ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ଵାରା, ଦିଲ୍ ଦ୍ଵାରା ସନ୍ଦେହ ଏବଂ ସେବାର ପ୍ରତିଦାନ ରୂପରେ ହୃଦୟ ଭରା ସନ୍ଦେହ ଏବଂ ସ୍ବାଦପ୍ତ୍ତାର ପଦ୍ମଗୁଣା ଦେଉଛନ୍ତି ।

ଏବେ ସମୟ ଅନୁସାରେ ଯେଉଁଭଳି ଉମର୍ତ୍ତା-ଉତ୍ସାହ ରଖିଛ ଯେ ବାବାଟଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ, ତାହା ଧୀରେ ଧୀରେ ଅନୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଦିଲ୍ରେ ମଧୁ ଆସିବାକୁ ଲାଗିଲାଣି । ଭାବୁଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ ମାନେ କିଛି ପାଉଛନ୍ତି, ଏହିଭଳି ସେମାନଙ୍କର ମଧୁ ଭାବନାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛି । ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁଭଳି ଭାବୁଥିଲେ କିଏ ଜାଣେ ଏମାନେ କ’ଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ କିନ୍ତୁ ଏତିକି ପରସ୍ପର ଆସିଲେଣି ଯେ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଆମେ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ ସେଥିରେ ଏମାନେ ନିଜର ସଂଗଠନରେ ସଫଳତା ପାଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଆଜି

ବାପଦାଦା ସମସ୍ତଙ୍କରେ ବସିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବା ଚାରିଆଡ଼େ ଯେଉଁମାନେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ବା ଦେଖୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦିଲ୍ଲର ସନ୍ଦେହ, ଦିଲ୍ଲର ସହାନୁଭୂତି ବିଶେଷ ଭାବରେ ଦେଖିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏବେ ଆଗକୁ କ'ଣ କରିବ? ସେବାର ଅଭିନନ୍ଦନ ତ ବାପଦାଦା ଦେଇଦେଲେ, ଏବେ ବାପଦାଦା ଏହି କଥା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ, ଏହି ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚୟ ତଥା ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ “ଏବେ ବାବାଜୀଙ୍କ ସମାନ ଫରିସ୍ତା ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ” । କାହିଁକିନା ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଜୀଙ୍କ ସହିତ ଘରର ବାହୁଡ଼ିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ସମାନ ଫରିସ୍ତା ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । କାହିଁକିନା ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରତିଦୃଷ୍ଟି ରହିଛି, ସାଥୀ ହୋଇ ଘରକୁ ଯିବୁ । ସାଥୀ ହୋଇ ରାନ୍ଧି କରୁବୁ । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନବାବା ତ ଫରିସ୍ତା ହୋଇଗଲେ, ତାଙ୍କ ସାଥୀରେ କିପରି ଯିବ? ବର୍ତ୍ତମାନବାବା ତ ଜୀବଦ୍ଦଶା ଭିତରେ ହିଁ ଫରିସ୍ତା ପଣିଆର ସ୍ଵରୂପ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । କେତେ ଦାୟିତ୍ଵ ଥିଲା ତାଙ୍କ ଉପରେ! ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯୋଗୀ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ କିନ୍ତୁ ଏତେ ସବୁ ଦାୟିତ୍ଵ ଭିତରେ ରହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଦେଖିଛ ସେ କେତେ ନୟାରା ପୟାରା ରହୁଥିଲେ । ସରବଦା ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟ ଭଳି ରହୁଥିଲେ, କୌଣସି ଚିନ୍ତା ନାହିଁ, ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟ । ସେହିପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏବେ ବାବାଜୀଙ୍କ ସମାନ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟ ଫରିସ୍ତା ହେବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଏହି ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରୁଛ, ଯେ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ନା ଭାବୁଛ ଧୀରେ ଧୀରେ ହୋଇଯିବ ।

ଏବେ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ଯେତିକି ସେବାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ ରହିଛି, ସେତିକି ଏବେ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ନିଜେ ହେବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କରିବା, ନିଜେ ସମ୍ପଦନ ହେବା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କରିବା, ଏହି ପଏଣ୍ଟ ଉପରେ ଏବେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହରେ ରହିବା ଏବଂ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ମଧ୍ୟ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ପ୍ରକମ୍ପନ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ପରସ୍ପରର ସହଯୋଗୀ ହୋଇ ଏବେ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥର ତରଙ୍ଗ ଖେଳାଅ । ଯେପରି ପରସ୍ପର ଭିତରେ ସେବାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରିଛ ସେହିପରି ଏବେ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଶୁଭ ଆଶା ରଖିଛନ୍ତି ଯେ ଏହିଭଳି ତରଙ୍ଗ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ବିଚ୍ଛୁରିତ ହେଉ । ବାପଦାଦା ଖୁସି ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ, ଏବେ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ପ୍ରତି ବାପଦାଦାଙ୍କର ଏହି ଆଶା ରହିଛି ଯେ ମୋ'ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ପିତାଙ୍କର ଆଶାର ତାରକା ହେଉ । କ'ଣ ଏହିଭଳି ତାରକା ଅଟ ତ? ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ବାବାଜୀଙ୍କର ଆଶାର ତାରକା ହୋଇ ଏହିଭଳି ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରିବୁ ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଆରୁଛା ହାତ ତ ବହୁତ ଭଲ ଉଠାଉଛ, ବାପଦାଦା ତୁମର ହାତକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଅଧିକାଂଶ ପିଲା ହାତ ଉଠାଇଛନ୍ତି, ପଛବାଲାଙ୍କର ହାତ ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଆଗବାଲାଙ୍କର ଦେଖି ହେଉଛି । ଏବେ ପଛବାଲା ମଧ୍ୟ ଉଠାଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ । ଆରୁଛା!

ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ବିଶେଷ କରି ମନ ଭିତରେ ଯଦି କୌଣସି କଥାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଆସିଯାଉଛି ତେବେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ସାକାର ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ଭଲରେ ହୋଇଯାଉଛି ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ଏଥର ଏହି ସନ୍ଦେହ ଦିବସରେ ଏହି ହୋମ୍‌ବ୍ଲକ୍ ଦେଖିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ମନ କାରଣରୁ ଯେତିକି ସମସ୍ତ ଏବଂ ସଂକଳ୍ପ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯାଉଛି, ଯଦି କେବେ ବି କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂକଳ୍ପ ଆସିଯାଉଛି ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅନୁଭବ ଥିବ ଯେ ସେଥିରେ ସମସ୍ତ କେତେ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ନଷ୍ଟ ହେଉଛି । କେତେ ଶକ୍ତି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ନଷ୍ଟ ହେଉଛି । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଏହି ହୋମ୍‌ବ୍ଲକ୍ ଦେବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଦୁଇମାସ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ମନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂକଳ୍ପ ବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମସ୍ତକୁ ସଞ୍ଚୟ କରିବା ପାଇଁ ନିଜେ ନିଜ ପାଇଁ ଉପାୟ ବାହାର କରନ୍ତୁ । ଏହି ଦୁଇ ମାସ ଭିତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜର ଚାର୍ଟ ରଖ ଯେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମସ୍ତ ଉପରେ କେତେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରଖିଛି? କାହିଁକିନା ଏବେ ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମାନସୀକ ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମାନସୀକ ସେବା କରିବାର ସମସ୍ତ ଆସିବ ଏଥିପାଇଁ ସରବଦା ନିଜର ମନ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଜରୁରୀ ଅଟେ । କଥାରେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ମନକୁ ଦିତିଲେ ଜଗତକୁ ଦିତିବ । ତେଣୁ ମନମନାଭବର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଦ୍ଵାରା ମନର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । କରିପାରିବ ତ? କରିବ ତ? ହାତ ଉଠାଅ । ବାପଦାଦା ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟ ଦେବେ । ନିଜର ଫଳାଫଳ ନିଜେ ଦେଖିବ । ଯଦି ମନଖୁସି ଥିବ ତେବେ ମନର ଖୁସିକୁ ବାଣ୍ଟିପାରିବ । ଏହି ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ସମସ୍ତେ ଆଗରୁ ଆଗ ନମ୍ବର ନେବା ପାଇଁ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦୁଇଟିଯାକରୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମାପ୍ତ ହେଉ ଯାହାଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ସଂକଳ୍ପ, ସମସ୍ତ ସମସ୍ତ

ଆସୁଥିବା ସମୟରେ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ବିଚ୍ଛୁରିତ ହେବ ।

ବାପଦାଦା ଗୋଟିଏ କଥାରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ଅଛନ୍ତି । ଜାଣିଛ କେଉଁ କଥାରେ? ଏହି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ସେବା ତ କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତା' ସହିତ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଯାହା ନିରୁଦ୍ଦେଶ ରହିଛି ଯେ ତବଲ ରାଜା ହୁଅ । ଜାଣିଛ ତ! ଗୋଟିଏ ହେଲା ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ । ସମସ୍ତେ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ବାବାଟଙ୍କ ଭିତରେ ନିଶା ଅଛି ଯେ ଏଭଳି ଅନ୍ୟ କେହି ପିତା ନାହିଁ ଯାହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥିବ । ତେବେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅଟ ନା! ସ୍ଵ ଉପରେ ଆତ୍ମାର ରାଜ୍ୟ ତାଲିକ୍ତି । କର୍ମେନ୍ଦୁଦ୍ଵିଷର ଅଧୀନ ନୁହେଁ, ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ । ତେଣୁ ବାବା ଏହି କଥା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ସବୁବେଳ ପାଇଁ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ରୁହନ୍ତୁ, କେବେ କେବେ ନୁହେଁ । ହୋଇପାରିବ? ଯେଉଁ ଦୁଇମାସ ଦିଆଗଲା, ଏଥିରେ ନୋଟ କରିବ ମୁଁ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୋଇଛି ତ? ନା କର୍ମେନ୍ଦୁଦ୍ଵିଷର ଅଧୀନ ହୋଇଗଲି? ଏବେ ତ କର୍ମାତୀତ ହେବାର ସମୟ ପାଖେଇ ଆସୁଛି । ତେଣୁ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ? “ଚାଲିବା ରୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ” । ଏହି ସଂସ୍କାର ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନ ମାନଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ । ତବଲ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ, ଏବେ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ବିଶ୍ଵର ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ । ବାପଦାଦା ଚାରିଆଡେ ଚକ୍ର ଲଗାଇ ପିଲାମାନଙ୍କର ଫଳାଫଳ ନୋଟ କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସଦା ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେବାରେ ଏବେ ଆଉ ଟିକିଏ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଦରକାର । ତେବେ ଦୁଇଟି କାର୍ଯ୍ୟ ବାପଦାଦା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ, ଗୋଟିଏ ହେଲା ଏହି ଦୁଇ ମାସ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ କେତେ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ରହିଲା? ନିଜର ଏହି ଫଳାଫଳକୁ ଦେଖିବ ଏବଂ ଏହା ସହିତ ମନର କଣ୍ଠରୋଲିଙ୍ଗ ପାଠାର ଅର୍ଥାତ୍ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ଏବଂ ରୁଲିଙ୍ଗ ପାଠାର ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସନ କରିବାର ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବ । ଏଥିରେ ଯେଉଁମାନେ ନମ୍ବର ନେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ପୁରସ୍କାର ଦେବେ । ପସନ୍ଦ ତ? କରିବ ନା! କରିବ? କରିବ ତ? ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ । ଆରହା!

ବାପଦାଦା ଆଜି ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହକୁ ସ୍ଵୀକାର କରିଛନ୍ତି । ଅମୃତବେଳାରେ ବଡନରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବହୁତ ପିଲାଙ୍କର ସମାବେଶ ଥିଲା । ଆଡଭାନସ ପାର୍ଟୀବାଲା ମଧ୍ୟ ଆଜି ନିଜର ଦିଲ୍ ସ୍ନେହ ଦେବା ପାଇଁ ଏବଂ ନେବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ । ଏବେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବାବାଙ୍କୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମର ଏହି ପାର୍ଟ ଆଉ କେତେ ଦିନ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିବ? ତାଙ୍କୁ କ'ଣ ଉତ୍ତର ଦେବା? ପ୍ରଥମ ଧାଡବାଲା କୁହ କ'ଣ ଉତ୍ତର ଦିଆଯିବ? କ'ଣ କରିଲା? (ଦାଦୀ ଜାନକୀ କହିଲେ ଆମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ) କ'ଣ ତୁମେ ଏକୁଟିଆ ଯିବ? (ସମସ୍ତେ ଯିବେ) ତୁମର ସ୍ନେହ ଅଛି ନା, ଏହିଭଳି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଛାଡି ଦେଇ ରାଜ୍ୟ କିପରି କରିବ? (ଆଡଭାନସ ପାର୍ଟୀବାଲା ଆମକୁ କାହିଁକି ଆମକୁ ଛାଡି ଚାଲିଗଲେ?) ସେମାନଙ୍କର ପାର୍ଟ ଥିଲା ନା । ସେମାନଙ୍କୁ ଯିବାର ହିଁ ଥିଲା । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଏହି ଚେଷ୍ଟା କର ଯେ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର କିପରି ସଂଗଠନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବୁ । ଦୁଇ ମାସ ପାଇଁ ଯେଉଁ କାମ ଦିଆଗଲା ନା, ଯଦି ସେହି କାମ ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କରାଇଦେବ ଏବଂ ଫଳାଫଳ ଦେଖାଇବ ତେବେ ଶୀଘ୍ର ହୋଇଯିବ । (ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହରେ କରିନେବୁ) ସ୍ନେହ ତ ଅଛି, ସ୍ନେହରେ ସମସ୍ତେ ପାସ୍ ଅଟ । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ସ୍ନେହ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ରହିଛି - କିନ୍ତୁ ସ୍ନେହ ସହିତ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଦରକାର । ସେଥିପାଇଁ ଅମୃତବେଳାକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କର । ଉଠି କରି ବସୁଛ ସେଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବାପଦାଦା ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବସିବା ସମୟରେ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଯେଉଁଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବା ଦରକାର ସେଭଳି ହେଉ ନାହିଁ । କିଏ, କିପରି, କିଏ କିପରି ବସୁଛନ୍ତି । ଯଦି ତୁମେ ଫଟୋ ଉଠାଇବୁ, ତେବେ ତୁମେ ନିଜେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ଆଉ କିଛି ହେବା ଦରକାର । ବାପଦାଦା ଯେଉଁ ଡ଼ାଳାମୁଖୀ ଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ କହିଥିଲେ ତା' ଉପରେ ଏବେ ଆହୁରି ଗଭୀର ଭାବରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ପୁରୁଷାର୍ଥ ତ ସମସ୍ତେ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ଏବେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଶବ୍ଦ ପୂର୍ବରୁ ତୀବ୍ର ଶବ୍ଦକୁ ଯୋଡ । ଏବେ ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଏହି ଦୁଇ ମାସ ଦେଇଛନ୍ତି, ଏଥିରେ ଯେତେ ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେବ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ତୁମକୁ ସେହି ଅନୁସାରେ ଅତିରିକ୍ତ ସହଯୋଗ ଦେବେ । ତୁମେମାନେ ତ ମନର ମାଲିକ ଅଟ, ତେଣୁ ମନକୁ ଏଭଳି ଚଲାଅ ଯେପରି ହାତ ଏବଂ ଗୋଡକୁ ଚଲାଉଛ । ତୁମେ ଯାହା ଚାହୁଁଛ ସେମାନେ କରୁଛନ୍ତି ନା! ଏବେ ତୁମେ ଚାହିବ ଏଠାରେ ନୁହେଁ ସେଠାରେ ହାତ ରଖିବି ତେବେ ରଖିପାରୁଛ ନା! ସେହିପରି ନିଜର ମାଲିକତା କଣ୍ଠରୋଲ କର, ତୁମେ ଯାହା ଚାହିବ ମନ ସେହି ସଂକଳ୍ପ କରିବ । ପ୍ରତିଦିନ ରାତିରେ ଫଳାଫଳ ଚେକ୍ କରି ଆଜି ମନ ଉପରେ ରୁଲିଙ୍ଗ ପାଠାର ଏବଂ କଣ୍ଠରୋଲିଙ୍ଗ ପାଠାର କେତେ

ପରମ୍ପରାନ୍ତ ରହିଲା? ଏବେ ବନ୍ଧୁର ଗୁଡ଼ିକୁ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ସମାପ୍ତ କରିଦେବା ଦରକାର, ଏବେ ନିଜେ ସମରଥ ହୋଇ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ସମରଥ ପଣିଆର ଶକ୍ତିକୁ ବିଚ୍ଛୁରିତ କର । ବାପଦାଦା ଦୁନିଆର ପିଲାମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ କଷ୍ଟର ଡାକରା ଶୁଣି ତୁମମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏବେ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ସମାପ୍ତି କରାଇବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଶୁଣାଇଲୁ ନା, ପୁରୁଷାରଥ ତ ସମସ୍ତେ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୀବ୍ର ଶବ୍ଦକୁ ଯୋଡ଼ । କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ, କରିବି ତ, ଦେଖିବି ତ.... ଏହିଭଳି ତ ତ ଚଳିବ ନାହିଁ ।

ତେବେ ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ଵନେହର ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ମଧୁସ୍ଥ ଆଜି ଦେଖିଲୁ, ସମସ୍ତଙ୍କର ଦିଲ୍ ଭିତରେ ବହୁତ ସ୍ଵନେହ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସ୍ଵନେହ ଯେତିକି ଅଛି ତା' ସହିତ ଶକ୍ତି ମଧୁସ୍ଥ ସେତିକି ଦରକାର । ତେଣୁ ଏବେ ଶକ୍ତିକୁ ଭର । କେବେ ବି କେହି ବି ଭଉଣୀମାନେ ନିଜକୁ କେବଳ ଶକ୍ତି ଭାବ ନାହିଁ, ଶିବଶକ୍ତି ବୋଲି ଭାବ । ଶିବଶକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ବାବା ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି । ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କ ସହିତ ପାଣ୍ଡବ ପତି ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏବେ କ'ଣ କରିବ? ଯାହା ବାପଦାଦା କହିଲେ ପୁରୁଷାରଥ ପୂର୍ବରୁ ତୀବ୍ର ଶବ୍ଦ ଲଗାଅ । ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି କର । ପରସ୍ପରର ସହଯୋଗୀ ହୋଇ ସମସ୍ତେ ଯିଏ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ରହୁଛ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କର, ନିଜର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କର । ତେଣୁ ଏବେ କ'ଣ କରିବ? ନବୀନତା କରିବ ନା! ଯେହେତୁ ମୋର ବାବା ବୋଲି କହୁଛ ତେବେ 'ମୋର' ଡ଼ଙ୍କ ଭଳି ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ନିଜ ଦିଲ୍ ଭିତରେ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କର । ସଂକଳ୍ପ ମଧୁସ୍ଥ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ କରୁଛ, ଅମୃତବେଳାରେ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ସଂକଳ୍ପ କରୁଛ, ଏମିତି କରିବି, ସେମିତି କରିବି, ସେମିତି କରିବି କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ କରମ୍ପଯୋଗୀ ହେଉଛ, ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଛ ସେତେବେଳେ ସେଥିରେ ଫରକ ଆସିଯାଉଛି । ତେଣୁ କରମ୍ପଯୋଗୀ ହେବାର ସ୍ଥିତି ଉପରେ ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆରହ୍ନା!

ସମସ୍ତେ ଖୁସିରେ ତ ଅଛ ନା! କ'ଣ ଖୁସି ଅଛ ତ? ଦେଖ ନୁଆ ନୁଆ ମଧୁସ୍ଥ କେତେ ଆସିଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ନୁଆ ଏବଂ ପରଥମ ଥର ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଦେଖ କେତେ ଅଛନ୍ତି? ଅଧା କଲାସ ତ ନୁଆ ମାନେ ଅଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ନୁଆ ଆସିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ଅନ୍ତିମ ସମାପ୍ତି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ତ ଆସିଯାଇଛନ୍ତି ନା, କିନ୍ତୁ ଯେତେ ବିଳମ୍ବରେ ଆସିଛ ସେତିକି ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାରଥ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ କାହିଁକିନା ଏହି ଅଳ୍ପ ସମୟ ଭିତରେ ତୁମକୁ ପୁରା ୨୧ ଜନମ ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟତ ଜମା କରିବାକୁ ହେବ । ଏତିକି ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସମୟକୁ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ ହେବ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ମଧୁସ୍ଥ ବନ୍ଧୁରଥରେ ନଷ୍ଟ କରିବାର ନାହିଁ । ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାରଥୀ ହୋଇ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ କାରଣ ସାଧାରଣ ପୁରୁଷାରଥ ଦ୍ଵାରା ଲକ୍ଷ୍ମ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିବା କଷ୍ଟକର ଅଟେ । ପୁଣି ବି ବାପଦାଦା ଆସିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆରହ୍ନା!

ଟୀରର ଭଉଣୀମାନେ ବହୁତ ଆସିଛନ୍ତି:- ଟୀରମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ବହୁତ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ଯେଉଁମାନେ ନିମିତ୍ତ ଟୀରର ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଟୀରମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ସମସ୍ତେ ଖୁସି ମଧୁସ୍ଥ ହେଉଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ଟୀରର ଅର୍ଥ ହେଲା ଯାହାଙ୍କର ଫିରସ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଚେହେରା ଦ୍ଵାରା ଫିରସ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଭବିଷ୍ୟତ ଦେଖାଯାଉଥିବ । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ଫିରସ୍ତ କ'ଣ? ଫିରସ୍ତ ହେଲା ସରବଦା ଦିଲ୍ଖୁସ୍, ସରବଦା ଅଧିକାରୀ, ଅଧୀନ ହେବାବାଲା ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଟୀରମାନଙ୍କର ଫିରସ୍ତ ସରବଦା ଏହାର ହିଁ ସାକ୍ଷାତକାର କରାଇଥାଏ । ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଟୀରର ସରବଦା ଏହା ହିଁ ମନେ କର, ଯେ କେଉଁଠି ବି କିଛି ଶୁଣାଅ ବା ନଶୁଣାଅ କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ପ୍ରାପ୍ତି ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତର ପ୍ରାପ୍ତି ତୁମର ଚେହେରା ଏବଂ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଦେଖାଇ ଦେଉଛି । ତେଣୁ ସରବଦା ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଉଥାଅ ଯେ ମୋ'ର ଚେହେରା ଏହିଭଳି ସାକ୍ଷାତକାର କରାଉ । ଯିଏବି ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କକୁ ଆସୁ, ତୁମକୁ ଦେଖି ପରଥମେ ତ ଖୁସି ହୋଇଯାଉ ଏବଂ ଖୁସି ତା'ର ଜୀବନରେ ଦେଖାଯାଉ । ଏହିଭଳି ଖୁସିବାସିଆ ଏବଂ ସୁଖମୟ ଭାଗ୍ୟ ହେଉ । ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ସବୁ ଟୀରମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ମ ବହୁତ ଭଲ ଅଟେ । କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ଏହା ଠିକ୍ କଥା ନା? ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ମ କ'ଣ? ଏହା ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ମ ଅଟେ ନା! ତେବେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମ ଏବେ ବି ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ମଣରେ ମଧୁସ୍ଥ ଦେଖାଯାଉଛି ଏବଂ ଆହୁରି ଅଧିକ ଦେଖାଯିବା ଦରକାର । ଯିଏବି ତୁମ ନିକଟକୁ ଆସୁଛି ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଖୁସି ନେଇକରି ଯାଉ କାହିଁକିନା ସବୁ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଖୁସି ଦରକାର । ସମସ୍ତେ ତ ଚାହୁଁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ହୋଇପାରୁ ନାହାନ୍ତି ତେଣୁ ଟୀରସ୍ତ

ଅର୍ଥାତ୍ ଫିଟରସ୍ ଦ୍ଵାରା ମଧୁସ୍ ସେବା କରୁଥିବ । ସମସ୍ତେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ ଯେ ଲଏ କ'ଣ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ! ଏବେ ଆଗକୁ ଗଲେ ତୁମମାନଙ୍କର ଚେହେରା ଏବଂ ଚାଲିଚଳନ ଏହିଭଳି ସେବା ଅଧିକ କରିବ କାହିଁକିନା ସମସ୍ତ ଯେତେଯେତେ ସମ୍ପଦେନଶୀଳ ହୋଇ ଚାଲିବ ସମସ୍ତ ମଧୁସ୍ ସେତିକି କମ୍ ମିଳିବ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ବହୁତ ବଢ଼ିଚାଲିବ, କିଛି ମିଳନ୍ତା କି କିଛି ମିଳନ୍ତା କି, ଏଥିପାଇଁ ଟୀଚରମାନଙ୍କୁ ସରବଦା ଏହିଭଳି ଏଭରରେଡି ରହିବା ଦରକାର, ଯଦି କେହି ତୁମ ପାଖକୁ ଆସିବ ତେବେ ସେ ଅତି କମ୍ରେ କିଛି ତ ନେଇ କରି ଯାଉ । ତୁମର ଚେହେରା ଏବଂ ଚାଲିଚଳନରୁ ତ କିଛି ନେଇକରିଯାଉ । ଦାତାତ୍ମକର ସନ୍ତାନ ଅଟ ନା! ବାପଦାଦା ତ ଟୀଚରମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବହୁତ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ଦିଲ୍ ଭିତରେ ଟୀଚରମାନଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରୁଛନ୍ତି, ବାଃ ଟୀଚରମାନେ ବାଃ! କାହିଁକିନା ପୂରତ୍ସେକ ଟୀଚର ସେବା ତ ନିଶ୍ଚିତ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜର ଫଳାଫଳ ରାତିରେ ମଧୁସ୍ ଚେକ୍ କରୁଥିବେ ଯେ ଆଜିର ସେବା କ'ଣ ହୋଇଛି! ନିଜେ ହିଁ ନିଜର ଚାର୍ଟ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସେବାର ଯେଉଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଥିଲି ତାହା ହୋଇଛି ତ? ଯଦି କାରଣେ ଅକାରଣେ ହୋଇପାରି ନାହିଁ ତେବେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଦିନ ଡବଲ୍ ସେବା କର । ଖାଲି ଛାଡ଼ ନାହିଁ କାହିଁକିନା ଟୀଚର ଅର୍ଥାତ୍ ନିମିତ୍ତ, ଦାତାତ୍ମକର ସନ୍ତାନ ଦାତା । ତେବେ ବାପଦାଦା ତ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି ତାହେଁ ଛୋଟ ସେଣ୍ଟର ହୋଇଆଆନ୍ତୁ ବା ବଡ଼ ସେଣ୍ଟର ହୋଇଆଆନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ସବୁ କିଛି ତୟାର କରି ସେବାସ୍ଥାନକୁ ଆସିଯିବା, ଏହା ମଧୁସ୍ ସାହସ ଅଟେ ନା! ତେଣୁ ବାପଦାଦା ତୁମମାନଙ୍କର ସାହସ ପାଇଁ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ଆହୁରି ସାଥୀ ବାହାର କର । ଆହୁରି ନିଜ ଭଳି ଟୀଚର ତିଆରି କର କାହିଁକିନା ସେବା ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିବ ନିଶ୍ଚିତ । ଏବେ ଯଦି ଟିକିଏ ଗୋଲମାଲ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ ତେବେ ସମସ୍ତେ ଅତି ଉତ୍କଣ୍ଠାର ସହିତ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସିବେ । ତେଣୁ ସେବା ଦିନକୁ ଦିନ ବଢ଼ି ଚାଲିବ, କମ୍ ହେବାର ନାହିଁ । ଆରୁଛା!

ବରଦାନ:- ସ୍ଵପ୍ନମାନର ଆସନ ଉପରେ ସ୍ଥିତ ରହି ମାୟାକୁ ସମର୍ପଣ କରାଉଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଵପ୍ନମାନଧାରୀ ଭବ ।

ସଂଗମଯୁଗର ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଵପ୍ନମାନ ହେଲା ମାଷ୍ଟର ସରବଶକ୍ତିମାନର ସମ୍ପୃତିରେ ରହିବା । ଯେପରି କେହି ବଡ଼ ଅଫିସର ବା ରାଜା ଯେତେବେଳେ ତା'ର ସ୍ଵପ୍ନମାନର ଆସନ ଉପରେ ସ୍ଥିତ ରହିଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନେ ମଧୁସ୍ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଇଆଆନ୍ତି, ଯଦି ନିଜେ ଆସନ ଉପରେ ନଥିବେ ତେବେ ତାଙ୍କର ଆଦେଶକୁ କେହି ମାନିବେ ନାହିଁ, ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ସ୍ଵପ୍ନମାନଧାରୀ ହୋଇ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଵପ୍ନମାନର ଆସନ ଉପରେ ସ୍ଥିତ ରୁହ ଯାହାଦ୍ଵାରା ମାୟା ତୁମ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଵଲୋଗାନ:- ସାକ୍ଷୀ ପଣିଆର ସ୍ଥିତିରେ ରହି ଦିଲାରାମଙ୍କର ସଂଗର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ହିଁ ଲବଲୀନ ଆତ୍ମା ଅଟେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଲିଖାରା:- ପରୋପକାରର ଭାବନାରେ ସମ୍ପଦନ ହୋଇ ଅପକାରୀର ମଧୁସ୍ ଉପକାର କର । ଅପକାରୀର ମଧୁସ୍ ଉପକାର କରିବା, ଏହା ହିଁ ଜ୍ଞାନୀ ତୁ ଆତ୍ମାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ଯେପରି ବାବା ନିଜର ଗୁଲାନୀକୁ ମଧୁସ୍ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଥିଲେ । ଉପକାରୀର ଉପକାର ତ ଦୁନିଆର ଲୋକମାନେ ମଧୁସ୍ କରୁଛନ୍ତି, ଭକ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧୁସ୍ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନୀ ତୁ ଆତ୍ମାର ଅର୍ଥ ହେଲା ସମସ୍ତଙ୍କ ପୂର୍ତ୍ତି କଲ୍ୟାଣର ଭାବନା, ସଂକଳ୍ପ ମାତ୍ରରେ ମଧୁସ୍ ଅକଲ୍ୟାଣର ଭାବନା ନ ଆସୁ, ଅପକାରୀମାନଙ୍କର ମଧୁସ୍ ଉପକାର କରୁଥିବ, ତେବେ କୁହାଯିବ ବିଶ୍ଵ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ।